Interviu cu MICEAL LEDWITH Partea 1

profesor de teologie, fost consilier al Papei Ioan Paul al 2-lea

Cristian Mureşanu: -Bună ziua, Miceal, şi bine ai venit la emisiunea noastră "Ştiință şi Cunoaştere" aici la TVR Cluj, la prima parte a discuției noastre mai ample!

Miceal Ledwith: -Mulțumesc Cristian! Sunt încântat să mă aflu aici şi mă simt profund onorat de invitație.

C.M.: -Telespectatorii te cunosc deja din seria celor 4 DVD-uri pe care le-am difuzat în ultimele zece luni şi sunt bucuros să discutăm acum în premieră lucruri necunoscute publicului.

Miceal Ledwith: -Foarte bine!

C.M.: -Mulți oameni în România suferă de afecțiuni, majoritatea degenerative. Ar fi important să ne spui ce s-a întâmplat în cazul tău când te-ai îmbolnăvit şi apoi ai descoperit puterea, iar acum eşti aproape complet vindecat de o boală incurabilă din punctul de vedere al standardelor medicale. Care au fost primele simptome şi când au apărut?

Miceal Ledwith: -Nu ştiu să-ți spun în ce măsură medicina convențională admite ca o afecțiune este incurabilă, dar cred că fiecare dintre noi are o părere personală despre acest lucru. Cert e ca în urmă cu doar un an vorbeam la o conferință în Canada, la Vancouver, când am început să observ că devenise dificil pentru mine să urc scările. Aceasta a fost prima etapă. Am crezut că este ceva trecător, dar pe măsură ce trecea timpul starea s-a înrăutățit. Aşa se face că ajunsesem în martie 2011, de fapt în martie şi aprilie, să pot umbla doar 2 metri, să nu mai pot deschide cu mâinile un borcan sau o sticlă, pentru că mâinile mele erau extrem de slăbite astfel încât nu mai puteam scrie sau tasta. Trebuia să folosesc... nu ştiu dacă ştiți genul acela de cleşte, un dispozitiv mecanic cu mâner, pe care îl foloseam să pornesc maşina (aprinderea motorului), deoarece nu puteam răsuci cheia în contact sau în încuietoarea uşii. Aşa că în final abilitatea mea fizică de a face ceva ajunsese practic la zero. Ca atare, am beneficitat de o gamă extinsă de tratamente cu ajutorul unui asistent

medical amabil, care credea că problema se află undeva la spate sau la coloana vertebrală sau la creier... Am ajuns şi la spital, unde am făcut 9 RMN-uri (rezonanță magnetică nucleară)… şi nu au găsit nimic. În cele din urmă, după o testare a nervilor periferici, doctorii au tras concluzia că nervii din brațele şi picioarele mele îşi pierdeau membrana protectoare, asemeni unui fir electric care îşi pierde învelişul izolator.

C.M.: -Deci firele se ating între ele...

Miceal Ledwith: -Da, firele se ating între ele şi nu se întâmplă nimic. Firele se ating şi nu transmit comenzile. Se pare aşadar că este o afecțiune extrem de rară, dar oricum ideea e că nu există un tratament convențional. Nu pot să-mi exprim suficient recunoştința pentru îngrijirea pe care am primit-o de la personalul medical, dar ideea este că nu există un tratament, pentru că presupun că boala e atât de rară încât nu merită banii, investiția şi timpul să descoperi un tratament pentru câteva cazuri izolate.

Aşa că mi s-a spus că nu pot beneficia de un tratament care oricum implica o combinație "exotică" de substanțe, şi ar fi costat 2000 de dolari injecția, care ar trebui să-mi fie administrată printr-o transfuzie de sânge, inițial săptămânal, apoi la două săptămâni, apoi lunar etc., fiecare injecție necesitând internare în spital. Una peste alta, o singură sesiune de tratament (o internare) ar fi costat în jur de 7.000 dolari, deci faceți socoteala! Pe lângă faptul că nu mă simțeam dispus să joc rolul de cobai, am decis că voi proceda altfel. Toate lucrurile pe care le-am studiat de-a lungul anilor, în termeni de fizică a corpului uman, de rolul minții şi, desigur, din înțelegerea fundamentelor realității, sunt altele decât ideea pe care am parodiat-o în DVD-ul meu despre "Universul în formă de hamburger" adică noi ne aflăm la mijloc, că regatul spiritual e deasupra noastră şi sub noi se află lumea subterană, iadul sau infernul. Nu aşa arată lumea în care trăim....

C.M.: -Cum ați reacționat la aflarea diagnosticului şi care era starea emoțională la vremea aceea după ce ați ascultat ce au spus medicii? Cum ați reacționat la aceasta?

Miceal Ledwith: -Ei bine, la vremea când doctorii îmi puneau acel diagnostic eu eram deja bine, pe cale de recuperare. Aşa că n-am avut o reacție catastrofică la aflarea diagnosticului. Acum trebuie să ştiți că în urmă cu 20 de ani, ca să fiu mai exact în ianuarie 1992, am suferit de o boală

asemănătoare. Nu are nicio legătură cu afecțiunea de acum, dar sunt similare că simptome. La vremea aceea era vorba de o boală numită mielită transversă.

C.M.: -Mielită transversă?

Miceal Ledwith: -Da,…mielită transversă deoarece are legătură cu acel strat exterior izolant al fibrei nervoase. Şi asta se întâmpla în coloana vertebrală. Efectele pe care le producea afecțiunea mea de anul acesta erau foarte similiare cu cele ale bolii pe care o avusesem în urmă cu 20 de ani, deşi biologic ele nu erau corelate. Deci, acum 20 de ani eram complet paralizat, nu puteam să ridic nici o lingură, eram spitalizat şi conectat la aparate, nu puteam să efectuez nici cele mai de bază acțiuni, totul trebuia făcut pentru mine. Şi era o etapă crucială în viața mea, dacă îmi permiți Cristian să dezvolt puțin ideea.

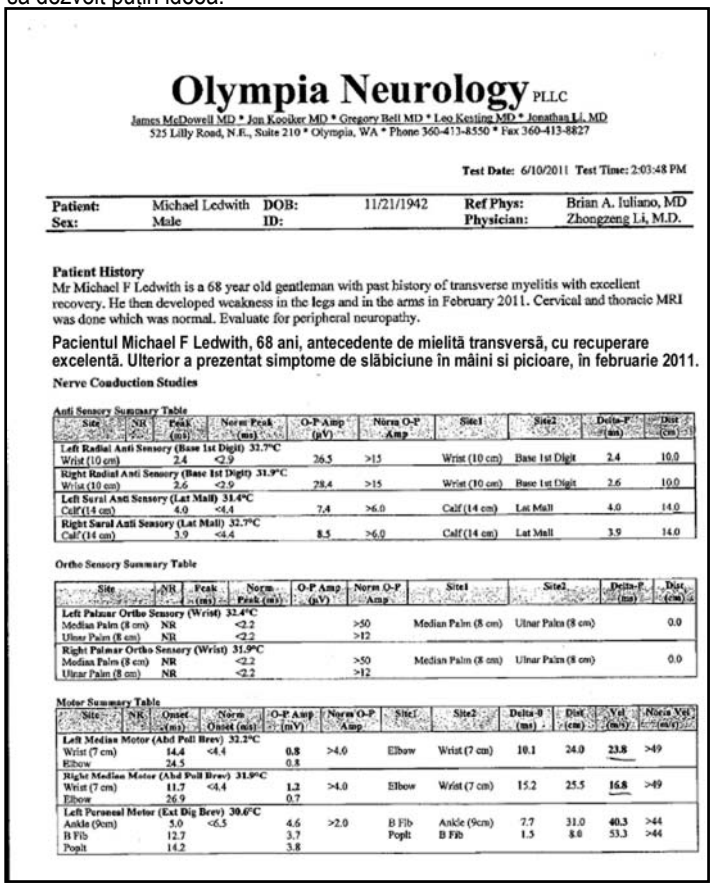

Olympia Neurology PLLC

James McDowell MD * Jon Kopiker MD * Gregory Bell MD * Leo Kesting MD * Jonathan Li, MD
525 Lilly Road, N.E., Suite 210 * Olympia, WA * Phone 360-413-8550 * Fax 360-413-8827

Test Date: 6/10/2011 Test Time: 2:03:48 PM

Patient:	Michael Ledwith	**DOB:**	11/21/1942	**Ref Phys:**	Brian A. Iuliano, MD
Sex:	Male	**ID:**		**Physician:**	Zhongzeng Li, M.D.

Patient History
Mr Michael F Ledwith is a 68 year old gentleman with past history of transverse myelitis with excellent recovery. He then developed weakness in the legs and in the arms in February 2011. Cervical and thoracic MRI was done which was normal. Evaluate for peripheral neuropathy.

Pacientul Michael F Ledwith, 68 ani, antecedente de mielită transversă, cu recuperare excelentă. Ulterior a prezentat simptome de slăbiciune în mâini si picioare, în februarie 2011.

Nerve Conduction Studies

Anti Sensory Summary Table

Site	NR	Peak (ms)	Norm Peak (ms)	O-P Amp (µV)	Norm O-P Amp	Site1	Site2	Delta-P (ms)	Dist (cm)
Left Radial Anti Sensory (Base 1st Digit) 32.7°C									
Wrist (10 cm)		2.4	<2.9	26.5	>15	Wrist (10 cm)	Base 1st Digit	2.4	10.0
Right Radial Anti Sensory (Base 1st Digit) 31.9°C									
Wrist (10 cm)		2.6	<2.9	28.4	>15	Wrist (10 cm)	Base 1st Digit	2.6	10.0
Left Sural Anti Sensory (Lat Mall) 31.4°C									
Calf (14 cm)		4.0	<4.4	7.4	>6.0	Calf (14 cm)	Lat Mall	4.0	14.0
Right Sural Anti Sensory (Lat Mall) 32.7°C									
Calf (14 cm)		3.9	<4.4	8.5	>6.0	Calf (14 cm)	Lat Mall	3.9	14.0

Ortho Sensory Summary Table

Site	NR	Peak (ms)	Norm Peak (ms)	O-P Amp (µV)	Norm O-P Amp	Site1	Site2	Delta-P (ms)	Dist (cm)
Left Palmar Ortho Sensory (Wrist) 32.4°C									
Median Palm (8 cm)	NR		<2.2		>50	Median Palm (8 cm)	Ulnar Palm (8 cm)		0.0
Ulnar Palm (8 cm)	NR		<2.2		>12				
Right Palmar Ortho Sensory (Wrist) 31.9°C									
Median Palm (8 cm)	NR		<2.2		>50	Median Palm (8 cm)	Ulnar Palm (8 cm)		0.0
Ulnar Palm (8 cm)	NR		<2.2		>12				

Motor Summary Table

Site	NR	Onset (ms)	Norm Onset (ms)	O-P Amp (mV)	Norm O-P Amp	Site1	Site2	Delta-0 (ms)	Dist (cm)	Vel (m/s)	Norm Vel (m/s)
Left Median Motor (Abd Poll Brev) 32.2°C											
Wrist (7 cm)		14.4	<4.4	0.8	>4.0	Elbow	Wrist (7 cm)	10.1	24.0	23.8	>49
Elbow		24.5		0.8							
Right Median Motor (Abd Poll Brev) 31.9°C											
Wrist (7 cm)		11.7	<4.4	1.2	>4.0	Elbow	Wrist (7 cm)	15.2	25.5	16.8	>49
Elbow		26.9		0.7							
Left Peroneal Motor (Ext Dig Brev) 30.6°C											
Ankle (9cm)		5.0	<6.5	4.6	>2.0	B Fib	Ankle (9cm)	7.7	31.0	40.3	>44
B Fib		12.7		3.7		Popit	B Fib	1.5	8.0	53.3	>44
Popit		14.2		3.8							

După aproximativ o lună petrecută în spital, în care absolut totul se făcea pentru mine, mă aflam într-o cameră mică şi aveam mulți oaspeți eram rectorul Universității la vremea aceea şi foarte mulți veneau să mă viziteze, pentru că se zvonea că sunt pe moarte şi cariera multora atârna de faptul dacă eu mor sau trăiesc şi vroiau să ştie dacă va fi vorba de o schimbare a gărzii... deci aveam mulți vizitatori, aproape că eram în "pericol" de asfixiere de la plantele şi florile pe care oamenii mi le aduceau... şi am observat că asistentele şi doctorii nu intrau niciodată la mine în camera între 2 şi 5 PM.

După o lună în spital am hotărât că unul din lucrurile pe care vreau să le fac este să ajung la baia din cameră, aflată 1 metru mai încolo, şi să mă spăl pe dinți de unul singur. Deci, la ora 14 în această zi – ştiu că este anecdotic, dar spune esențialul – mă decid să fac această călătorie de 1 metru până la baie, să mă spăl pe dinți, şi străbat acelaşi metru înapoi. Şi pentru că eram conectat la aparatură medicală, aveam catetere, perfuzii de toate felurile, trebuia să mă dau jos din pat, nu aveam deloc putere în picioare dar aveam puțină în brațe, trebuia să cobor din pat folosindu-mă doar de brațe, să mut pe podea tot acel ansamblu de tuburi care mă asistau şi apoi să mă mişc pe podea cu ajutorul mâinilor. Lângă baie era un mic taburet cu trei picioare şi a fost ca şi când am urcat Everestul până să ajung la acel taburet. Şi nu reuşeam să stau cum trebuie pe taburet şi alunecam spre chiuvetă dar, ca să scurtez povestea, am reuşit să mă spăl de dinți şi apoi am refăcut drumul înapoi spre pat. Şi, Doamne, chiar a fost o călătorie!

Pe scurt, călătoria mea până la baie 1 metru distanță, să mă spăl pe dinți şi înapoi mi-a luat 3 ore şi jumătate. Deci, nu eram străin de ce înseamnă paralizia. Şi deşi informațiile de la vremea respectivă spuneau că boala era incurabilă, eu - după cum se vezi – mi-am revenit complet. Deci la întrebarea ta, care a fost starea mea atunci când am aflat că nu există remediu, pot să spun că n-am fost deloc împietrit de tristețe deoarece ştiam că putusem să mă vindec înainte.

În mare parte, dacă nu chiar în totalitate, aceasta s-a datorat învățăturilor despre vindecare primite de la maestrul meu Ramtha. Starea mi s-a îmbunătățit şi în cele din urmă în septembrie mi-am revenit suficient cât să călătoresc în Coreea Sud pentru a preda la şcoală, şi apoi să călătoresc în Franța în noiembrie 2011. Acum practic am revenit la normal şi mai sunt câteva neajunsuri dar care se vor remedia complet în următoarele luni. Deci acum n-am mai avut acel sentiment că sunt condamnat şi pierdut. Senzația asta am avut-o în urmă cu 20 de ani, când zăceam pe patul de spital şi mă trezeam în miez de noapte, şi 'demonii' apăreau iar eu ştiam că nu există leac, aşa că ori eram eu cel care face ceva, ori totul era pierdut. Aşa că eu am trecut prin procesul de catharsis acum 20 de ani, şi am fost pregătit anul acesta când m-am confruntat cu o boală nouă dar cu un rezultat asemănător.

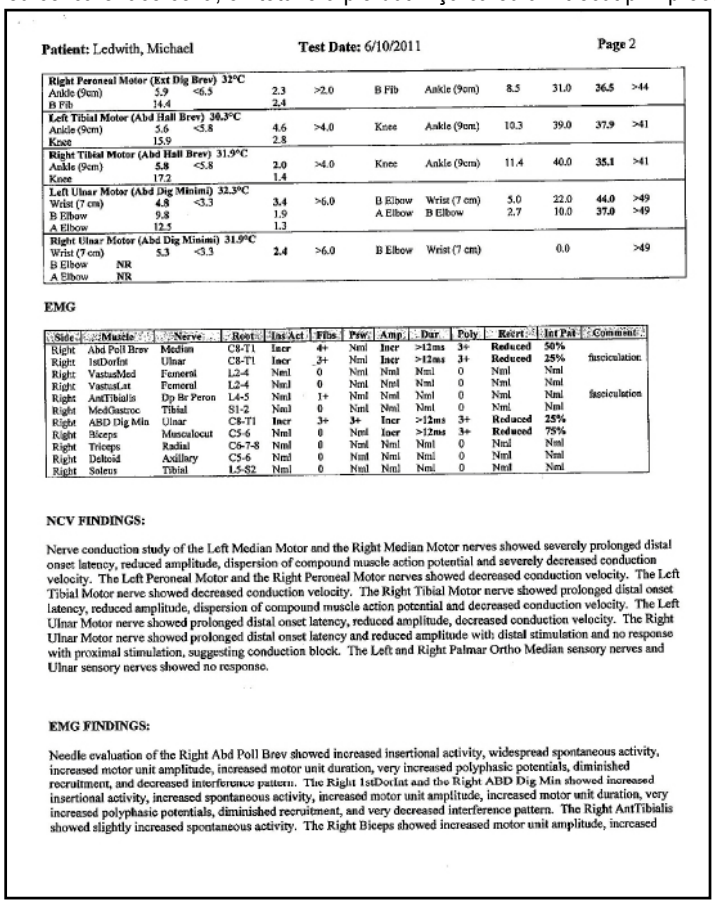

Patient: Ledwith, Michael **Test Date:** 6/10/2011 **Page 2**

Right Peroneal Motor (Ext Dig Brev) 32°C										
Ankle (9cm)	5.9	<6.5	2.3	>2.0	B Fib	Ankle (9cm)	8.5	31.0	26.5	>44
B Fib	14.4		2.4							
Left Tibial Motor (Abd Hall Brev) 30.3°C										
Ankle (9cm)	5.6	<5.8	4.6	>4.0	Knee	Ankle (9cm)	10.3	39.0	37.9	>41
Knee	15.9		2.8							
Right Tibial Motor (Abd Hall Brev) 31.9°C										
Ankle (9cm)	5.8	<5.8	2.0	>4.0	Knee	Ankle (9cm)	11.4	40.0	35.1	>41
Knee	17.2		1.4							
Left Ulnar Motor (Abd Dig Minimi) 32.3°C										
Wrist (7 cm)	4.8	<3.3	3.4	>6.0	B Elbow	Wrist (7 cm)	5.0	22.0	44.0	>49
B Elbow	9.8		1.9		A Elbow	B Elbow	2.7	10.0	37.0	>49
A Elbow	12.5		1.3							
Right Ulnar Motor (Abd Dig Minimi) 31.9°C										
Wrist (7 cm)	5.3	<3.3	2.4	>6.0	B Elbow	Wrist (7 cm)		0.0		>49
B Elbow NR										
A Elbow NR										

EMG

Side	Muscle	Nerve	Root	Ins Act	Fibs	Psw	Amp	Dur	Poly	Recrt	Int Pat	Comment
Right	Abd Poll Brev	Median	C8-T1	Incr	4+	Nml	Incr	>12ms	3+	Reduced	50%	
Right	1stDorInt	Ulnar	C8-T1	Incr	3+	Nml	Incr	>12ms	3+	Reduced	25%	fasciculation
Right	VastusMed	Femoral	L2-4	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	
Right	VastusLat	Femoral	L2-4	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	
Right	AntTibialis	Dp Br Peron	L4-5	Nml	1+	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	fasciculation
Right	MedGastroc	Tibial	S1-2	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	
Right	ABD Dig Min	Ulnar	C8-T1	Incr	3+	3+	Incr	>12ms	3+	Reduced	25%	
Right	Biceps	Musculocut	C5-6	Nml	0	Nml	Incr	>12ms	3+	Reduced	75%	
Right	Triceps	Radial	C6-7-8	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	
Right	Deltoid	Axillary	C5-6	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	
Right	Soleus	Tibial	L5-S2	Nml	0	Nml	Nml	Nml	0	Nml	Nml	

NCV FINDINGS:

Nerve conduction study of the Left Median Motor and the Right Median Motor nerves showed severely prolonged distal onset latency, reduced amplitude, dispersion of compound muscle action potential and severely decreased conduction velocity. The Left Peroneal Motor and the Right Peroneal Motor nerves showed decreased conduction velocity. The Left Tibial Motor nerve showed decreased conduction velocity. The Right Tibial Motor nerve showed prolonged distal onset latency, reduced amplitude, dispersion of compound muscle action potential and decreased conduction velocity. The Left Ulnar Motor nerve showed prolonged distal onset latency, reduced amplitude, decreased conduction velocity. The Right Ulnar Motor nerve showed prolonged distal onset latency and reduced amplitude with distal stimulation and no response with proximal stimulation, suggesting conduction block. The Left and Right Palmar Ortho Median sensory nerves and Ulnar sensory nerves showed no response.

EMG FINDINGS:

Needle evaluation of the Right Abd Poll Brev showed increased insertional activity, widespread spontaneous activity, increased motor unit amplitude, increased motor unit duration, very increased polyphasic potentials, diminished recruitment, and decreased interference pattern. The Right 1stDorInt and the Right ABD Dig Min showed increased insertional activity, increased spontaneous activity, increased motor unit amplitude, increased motor unit duration, very increased polyphasic potentials, diminished recruitment, and very decreased interference pattern. The Right AntTibialis showed slightly increased spontaneous activity. The Right Biceps showed increased motor unit amplitude, increased

C.M.: -Deci acum 20 de ani a fost prima dată când ți-ai descoperit puterea interioară, puterea de vindecare?

Miceal Ledwith: -Da, este vorba chiar de acea putere interioară despre care spuneai, de a descoperi acea putere care este în interiorul nostru şi care e o chestiune ce ține mai degrabă de fizică decât de vreo credință spirituală. Eu am descoperit acea putere interioară!

C.M.: -Şi eu m-am aflat într-o situație complicată nu chiar atât de severă că a ta, înfruntând o discopatie lombară avansată. Am suferit dureri mai mult de 15 ani.

Miceal Ledwith: -Groaznic! Groaznic!

C.M.: -Da, şi foloseam o grămadă de medicamente toxice: anti-inflamatorii, decontracturante musculare, şi multe altele, care îmi provocau creşterea greutății şi retenția de apă în țesuturi iar durerea nu dispărea. Şi apoi am făcut ce am scris în acel material, dacă l-ai citit...

Miceal Ledwith: -Da, chiar l-am citit! E foarte foarte impresionant!

C.M.: -Şi chiar am fost şi eu uimit că acel material a fost preluat de o publicație internațională numită IJES.

Miceal Ledwith: -Scuză-mă că te întrerup,… Mă bucur foarte mult că ai pus totul pe hârtie, e o lucrare fenomenală pentru care îți mulțumesc.

C.M.: -Şi eu mă bucur că ai citit-o, pentru că mulți doctori din zilele noastre sunt sceptici, dar curând vom aduce dovezi ştiințifice că auto-vindecarea e un fenomen care poate fi învățat şi folosit de toată lumea, iar resursele de vindecare sunt disponibile în fiecare.

Miceal Ledwith: -Corect. Dacă îmi permiți să pun o notă de subsol la una din ultimele tale afirmații, ai spus că auto-vindecarea poate fi învățată, eu aş accentua că TREBUIE învățată.

C.M.: -Da!

Miceal Ledwith: -Ea TREBUIE să fie învățată! E timpul ca noi să ieşim... ah… Îți aminteşti de cartea aceea intitulată “Sfârşitul copilăriei”? Nu ştiu cum s-ar traduce în româneşte... Arthur C. Clark acum 20-30 de ani, poate chiar mai mult, a scris o carte numită “Sfârşitul copilăriei”. Practic acolo ne aflăm noi, rasa umană. Avem de gând să rămânem în marasmul (decăderea) tuturor credințelor superstiționase, care nu numai că nu ne ajută evoluția, dar chiar o împiedică? Sau avem de gând să mergem înainte? De aceea sunt încântat… am fost mişcat chiar până la lacrimi când am auzit povestea ta şi ce ai îndurat în toți aceşti ani, pentru că ... să ai o boală care apare o dată şi dispare în câteva săptămâni e un lucru, dar să fii subiectul unei dureri continue 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână e ceva diferit. E cumva similar cu ce am simțit eu acum 20 de ani când eram în spital, că nu există tratament şi dacă eu nu fac ceva, nimeni nu va face nimic pentru mine. Îmi imaginez că şi tu ai simțit la fel.

C.M.: -Da, aşa e. Acum, după mulți ani de la acea experiență de vindecare, care ar fi sfatul tău pentru oamenii din România care suferă fără speranță?

Miceal Ledwith: -Ei bine, asta ar fi într-adevăr o agendă bogată! Eu organizez aici o serie de workshops la nivel local cu mici grupuri de persoane, cca 25 – 30, şi în esență le spun că toate aceste credințe pe care le avem nu se mai află în mintea noastră ci sunt filtrate în jos, precum cafeaua în filtru. Aşa că ele se află acum în ADN-ul nostru. Aşa că toate aceste credințe care ne fac infirmi despre Dumnezeu, despre Iisus, despre Maria Magdalena, despre motivul pentru care ne aflăm aici şi unde ne vom duce după moarte, despre unde am fost înainte să ne naştem, toate acestea sunt acum în “carnea” mea. Şi aceasta nu e o exagerare sau o metaforă! E o afirmație! Toate aceste credințe se află acum în trupul meu (ADN). Deci dacă vreau să vorbesc despre un concept pe care îl detest - “evoluție spirituală”- vă spun că nu există aşa ceva precum ‘spiritual’, pentru că acesta este un concept prea limitat pentru a cuprinde măreția lui Dumnezeu în ființa noastră. La baza cunoaşterii extraordinare, despre ce potențiale umane s-ar putea dezvolta în viitor, dacă am putea face sau evita anumite lucruri, toate acestea depind de trezirea noastră şi nu de superstiții.

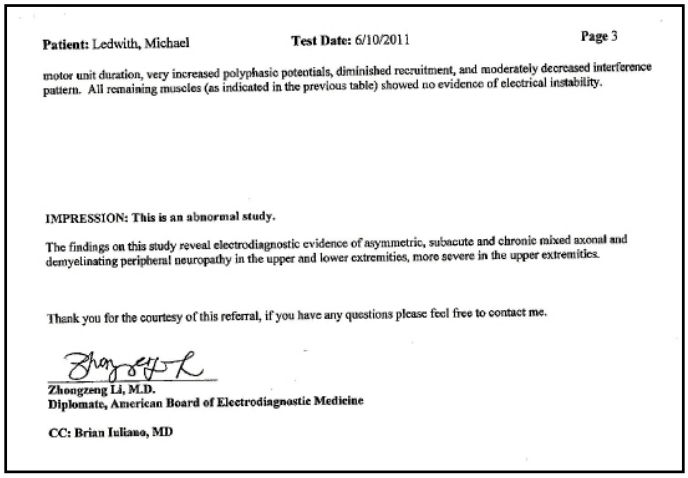

Patient: Ledwith, Michael **Test Date:** 6/10/2011 **Page** 3

motor unit duration, very increased polyphasic potentials, diminished recruitment, and moderately decreased interference pattern. All remaining muscles (as indicated in the previous table) showed no evidence of electrical instability.

IMPRESSION: This is an abnormal study.

The findings on this study reveal electrodiagnostic evidence of asymmetric, subacute and chronic mixed axonal and demyelinating peripheral neuropathy in the upper and lower extremities, more severe in the upper extremities.

Thank you for the courtesy of this referral, if you have any questions please feel free to contact me.

Zhongzeng Li, M.D.
Diplomate, American Board of Electrodiagnostic Medicine

CC: Brian Iuliano, MD

C.M.: -Dar oamenilor de aici le lipseşte încrederea în sine.

Miceal Ledwith: -Exact !

C.M.: -… le lipseste încrederea în sine … E o mare problemă.

Miceal Ledwith: -Aşa este, Cristian! Dar aceasta e o problemă endemică în cultura noastră. Lipsa încrederii în tine însuți este ingredientul de bază al culturii religioase, care ne spune că toți suntem nişte păcătoşi nenorociți, că Iisus a suferit şi a murit pe cruce pentru păcatele noastre şi uite ce i-am făcut noi, … că suntem fără valoare, trebuie să ne căim şi să facem penitență. Aceasta e NECREDINȚA în valoare proprie, exact esența problemei, aşa cum spuneai şi tu! Deci primul pas ca să depăşim problema este... pentru că trebuie să ne scoatem aceste lucruri din “carne”, e ideea că Iisus a fost unicul fiu al lui Dumnezeu care a coborât aici pentru a suferi şi a muri pentru păcatele noastre, pentru a evita răzbunarea unui Dumnezeu sălbatic asupra ta şi a mea.

Cum să nu ne lipsească încrederea în valoarea noastră în asemenea condiții?! E o problemă uriaşă! …adică vindecarea nu vine spunând: “Aveți încredere în voi!”. Nu poți câştiga încredere cât timp aceste informații viciate sunt încă în ADN-ul nostru. Cu alte cuvinte, primul pas este să re-programăm, să “curățim” aceste lucruri din ADN-ul nostru, să re-construim sistemul nostru de credințe de la bază până la vârf,… e singura modalitate de a re-programa. De aceea, evident, informația nouă

reprezintă primul pas esențial în proces, dar e doar un prim pas. Foarte rar indivizii pot realiza această schimbare, pentru că n-au suficientă energie să îşi implementeze ideea: “Eu pot face asta!”, aşa cum ai făcut tu şi aşa cum am făcut şi eu.

Deci noi vorbim aici dintr-o poziție de cunoscători. Din fericire, noi am fost norocoşi să deținem suficientă încredere de sine pentru a ne putea vindeca. ORICINE POATE FACE ASTA !!! Nu există oameni speciali. Toți avem aceeaşi moştenire, aceleaşi drepturi din naştere şi toți venim din acelaşi Dumnezeu. Fiecare are această capacitate! Singurul lucru necesar e să renunțăm la limitări şi la credințele care ne schilodesc.

Aste e tot ce ne trebuie. Ne vom agita în continuare, vom avea coşmaruri, vom avea tot felul de experiențe ‘frumoase’ de confruntare cu semenii noştri? Da, vom avea atunci când începem să de-programăm, pentru că toate acestea vor ieşi la suprafață. Dar am fost învățați că dacă în viața noastră apare haosul atunci ar trebui să ne oprim. Este o vorbă veche în această țară (SUA): “Dacă prea multe lucruri vin spre tine din față, probabil eşti pe banda greşită.”, cu referire desigur la traficul de pe autostradă. Nu sunt de acord cu asta. Când vedem că sunt multe lucruri care ni se întâmplă din toate părțile e un semn că ceva crucial se petrece şi suntem pe cale să de-programăm, să “exorcizăm” acele informații din ADN-ul nostru, informații pe care toți le avem.

C.M.: -Timpul e scurt iar eu am foarte multe întrebări pe care aş vrea să le parcurgem ... Dacă ştiința ar fi acum capabilă să demonstreze această putere interioară de vindecare, ai fi de acord să participi la un experiment complet inofensiv şi neinvaziv?

Miceal Ledwith: -Da, în principiu aş fi de acord, singura rezervă pe care o am ține de distanțele pe care trebuie să le parcurg, cum spuneam am fost în Coreea şi în Europa în ultimele 6 luni şi am devenit destul de îngrijorat de siguranță deplasărilor. Dar, la modul abstract, lăsând totul la o parte, aş participa.

C.M.: -Ar fi vorba să aibă loc în țara ta şi ar presupune o călătorie de câteva sute de mile din oraşul tău până la Houston.

Miceal Ledwith: - 2000 de mile!

C.M.: - 2000 !

Miceal Ledwith: - 2000 de mile! E o țară mare! Dar răspunsul în principiu este "Da".

C.M.: -Eu țin legătura săptămânal cu un profesor universitar din Houston, acordăm fonduri de cercetare şi încercăm să demonstrăm că acest gen de trezire a potențialului interior se poate evidenția prin analiza genomului, al genomului mitocondrial şi de asemenea prin măsurători telomerice. Pentru că cel care poate activa o asemenea energie în corpul său ar înseamna că dezvoltă noi telomeri şi deci ar putea să-şi recapete tinerețea, deoarece telomerii influențează replicarea celulară.

Miceal Ledwith: -Da, în ştiința convențională se consideră că explicația pentru îmbătrânire e aceea că telomerii se scurtează în timp. Cred că e un proiect minunat şi aş fi încântat să iau parte la el, dacă este fezabil. Consider că e ceva foarte necesar. Pot să vorbesc eu despre orice... m-am uitat şi la interviul tău magnific cu Bruce Lipton, pe care l-am întâlnit şi eu de câteva ori aici în SUA, şi în acest interviu de excepție am găsit multe chestiuni legate de subiectul pe care îl discutăm... dar singura modalitate prin care omul obişnuit va câştiga suficientă încredere de sine pentru a acționa singur (pentru că sunt atâția oameni care suferă atâtea boli peste tot în lume) este să aibă nişte dovezi ştiințifice. Eu pot să vorbesc, tu poți să vorbeşti, Bruce Lipton poate să spună, dar dacă am putea obține anumite evidente factuale palpabile atunci oamenii s-ar putea extrage singuri din 'mlaştina' neputinței în care ne aflăm toți şi să-şi recupereze puterea personală. Şi asta pentru că "ştiința" ar spune că e posibil. Deci e un proiect minunat!

C.M.: -Da, da. Acesta este şi motivul pentru care eu am acceptat să particip, e motivul pentru care şi Bruce Lipton este foarte interesat de proiect. Voi participa în proiectul de la Houston anul viitor şi poate vom avea ocazia să ne întâlnim personal.

Miceal Ledwith: -Ar fi minunat. Să sperăm că totul se leagă.

C.M.: -Acum urmează o nouă întrebare, legată de un subiect mai vast pe care l-am numit "Ştiință şi Conştiință", inspirat fiind de numele unei conferințe la care ați participat acum ceva vreme. Aş dori să ne prezentați câteva comentarii, vreo 10 minute, pe această temă. Cum vedeți evoluția ştiinței în momentul prezent?

Miceal Ledwith: -Dragul meu Cristian, niciodată să nu "provoci" un profesor de carieră la un comentariu de 10 minute, pentru că el e "programat" să vorbească o oră! Vechii profesori vorbesc câte o oră după cum ştii. În Germania există o invenție foarte generoasă numită "sfertul de oră academic". Profesorilor li se permite să întârzie un sfert de oră şi deci ei predau practic doar 45 de minute. Deci niciodată să nu "provoci" un profesor de modă veche cu un discurs de 10 minute. Cred că într-un anumit sens ştiința este o religie prin excelență. Şi nu e vorba doar ca oamenii de ştiință îşi protejează fondul de pensie sau că apără ceea ce spuneau Niels Bohr, Werner Heisenberg, Albert Einstein şi Dirac şi toți ceilalți care vorbeau acum 100 de ani, ci e vorba doar de a descoperi un mod complet nou de a privi realitatea, şi de aici consecințele asupra fondului lor de pensie. Este vorba de o muncă de-o viață care a fost orientată într-o direcție şi care acum trebuie ignorată, pentru că ne dăm seama că ar fi trebuit să fie orientată într-o cu totul altă direcție.

Deci într-un anumit sens ştiința, chiar dacă are un mare grad de acceptare în cultura noastră pentru obiectivitatea ei, totuşi ea nu este CHIAR atât de obiectivă. Eu am fost rector al unei universități timp de 10 ani. Am trăit toată viața mea în mediul academic până la vârsta de 52 de ani, am fost membru al Biroului de Conducere al Asociației Universităților Europene (CRE), iar la conferința din Turcia am întâlnit reprezentanții tuturor universităților europene etc., deci cunosc bine aceste lucruri.

Aşa cum ştii, în Europa, universitățile sunt conduse de cadre academice, nu de personal administrativ ca aici în SUA. Şi la aceste întâlniri aveam de-a face cu conducerile tuturor facultăților: ale Facultăților de Arte, de Ştiințe, toate. Chiar de la prima conferință am observat că, deşi aveam oameni de ştiință minunați în jurul nostru, gradul de specializare – mai ales în Europa, cu precădere în Marea Britanie, intervine prea repede în procesul educațional. De exemplu, în urma examenului 11-plus (clasa a IV-a) în Marea Britanie elevii sunt forțați să intre de la începutul gimnaziului pe direcții de educație specializate, rigide, înguste şi orientate din rațiuni practice. Şi ei nu învață nimic altceva în afară de asta!

Nu au o cultură mai vastă, o înțelegere mai amplă, nu cunosc ce oameni minunați s-au confruntat cu aceleaşi probleme cu milenii înainte lor. Asta am constatat eu în urma experienței

personale în cei peste 13 ani petrecuți în sistemul universitar din Europa. Cred că acesta e un lucru de care ştiința trebuie să se ocupe cu atenție, la fel ca şi religia. Cele două sectoare "slabe" ale societății noastre sunt gândirea religioasă şi gândirea ştiințifică. Gândirea ştiințifică trebuie să fie mai deschisă. În prezent am depăşit cu "ani-lumină" fizica newtoniană, dar majoritatea comunității ştiințifice se agață de aceasta, cu excepția câtorva suflete curajoase. Trebuie să înțelegem că nu există niciun conflict între mintea ştiințifică şi cea religioasă. Acesta e motivul - cred eu - pentru care oamenii de ştiință sunt atât de rezistenți la schimbare, atât de pragmatici.

Mă gândesc că Blaise Pascal acum 350 - 400 ani spunea: "Haideți să facem un pariu! Dacă nu există Dumnezeu dar eu mă comport asemeni lui Iisus, atunci sunt în câştig, pentru că viața mea va fi armonioasă şi bine rânduită datorită învățăturilor Sale. Dacă există Dumnezeu atunci primesc doar o recompensă." Dar eu am demolat această idee, scuze profesore Pascal, spunând: chiar dacă Dumnezeu nu există, eu deasemenea câştig. Tot aşa ştiința ar trebui să facă un pas curajos înainte şi să realizeze că realitatea e mult mai vastă decât reprezentarea mecanicistă a fizicii newtoniene.

Am trecut demult de etapa aceasta. Religia de asemenea trebuie să-şi oprească discursul despre credințe bizare care nu-şi au fundamentul în nicio realitate şi să respingă categoric orice încercări de acest gen. Cred deci că trebuie să reconciliem aceste două sfere de acțiune, religia şi ştiința fizicii, şi să realizăm o punte. Nu trăim într-un Univers-hamburger, ci într-un continuum care se întinde de la Sursă până la nivelul în care ne aflăm noi. Este un câmp deschis explorării. Religia şi ştiința sunt două puncte de vedere diferite, dar amândouă investighează aceeaşi realitate.

C.M.: -Nu ştiu dacă ştii că un profesor chirurg de la Universitatea Yale, doctorul Bernie Sieger, a spus că rezistența comunității ştiințifice la nou se datorează ataşamentului pe care oamenii îl au față de credințele şi ideile din mintea lor. Din această cauză, orice apare ca fiind o idee neconvențională este tratat cu multă rezistență de către oameni, pentru că ei simt că aceasta le-ar ameninta şi nărui credințele personale. Ai vrea să ne comentezi această afirmație?

Miceal Ledwith: -Da, sigur, câte ore ai la dispoziție?

C.M.: -Aş putea sta toată noaptea…

Miceal Ledwith: -Yale, …aaa, …da, am trăit vremuri minunate la Yale sub conducerea lui Benno Schmidt! Sunt complet de acord! Cu alte cuvinte, într-un anumit sens – dacă-mi este permisă exagerarea - ştiința este cea mai mare religie existentă. Pentru că e dependentă de dogmele ei, îşi are propriul ei "Înalt Cler", propriile "excomunicări" etc. Vreau să spun că revoluțiile ştiințifice care au subminat paradigma newtoniana în zilele noastre sunt mult, mult mai substanțiale decât cele ce au subminat religia. Deşi, fundamental, este vorba de acelaşi fenomen.

Aşadar, important nu e să ne protejăm salariile şi pensiile ci, oamenii de ştiință, trebuie să revină la ceea ce au făcut Karl Popper şi Thomas Kuhn, în "Structura revoluțiilor ştiințifice", şi să înțelegem că singurul criteriu valabil care ar defini ştiința este disponibilitatea în fata schimbării, şi că orice construct mental pe care noi îl propunem spre acceptare că reflectând realitatea, fie că e vorba de ființă umană, de Univers la scară largă sau orice aflat între ele, este doar un model (o reprezentare teoretică). Şi dacă chiar suntem oameni de ştiință atunci ne vom dedica să distrugem acel model şi să-l înlocuim mereu cu unul mai bun.

Dacă ştiința va avansa spre această atitudine de deschidere, atunci va avea viitorul asigurat. Dacă religia va adopta un spirit de deschidere, ceea ce e foarte puțin probabil... eu cred că viziunea religioasă asupra realității nu poate fi modernizată pentru că ea este fundamental mult prea inadecvată şi ar necesită să fie refăcută de la început. Dar dacă, ipotetic vorbind, am putea avea aceste abordări noi, atunci o nouă eră s-ar deschide atât pentru ştiință cât şi pentru religie şi ele ar investiga un teritoriu comun, de o importanță covârşitoare pentru fiecare dintre noi, pe măsură ce înaintăm în secolul XXI.

C.M.: -Trecem acum la un alt subiect. În cartea mea "Biotransformari sub influența psihicului" am scris un capitol în care analizez nişte idei pe care le-am găsit în primul tău DVD, majoritatea în volumul 1 şi în bonusul celui de-al doilea DVD, la care am adăugat comentariile altor cercetători precum Stanislav Grof şi ale profesorului universitar Adrian Pătruț. Şi ei spun, citez: "religia organizată descurajează sistematic noi experiențe spirituale şi revelații, care ar putea altera şi influența esența doctrinei dogmatice pe care o susține." Am inchis citatul.

Miceal Ledwith: -Îți poți imagina ce putere am avea dacă am şti că nicio boală, nicio intervenție din exterior, ca niciun duşman şi nicio ostilitate nu ar putea vreodată să ne afecteze cu ceva? Realizezi ce putere s-ar activa în fiecare ființă umană? Pentru că, aşa cum ştii, rasa umană nu de iubire are nevoie, ci de putere. Pentru că acum suntem doar nişte pioni lipsiți de putere. Ştii cum spun oamenii: "îl iubesc pe acesta" sau "iubesc cutare lucru", dar iubirea asta nu ajută cu nimic dacă nu e dublată de putere (energie vitală-n.t.)! Altminteri rămânem într-un program de neajutorare fără speranță. Deci ceea ce ne trebuie acum cu adevărat la începutul secolului XXI e să ne recuperăm puterea! Şi etapele despre care am vorbit deja mai devreme oferă modalitatea în care putem face asta.

Deci, dacă eu stau aici şi realizez că nu există nicio boală care să mă dărâme vreodată, aşa cum amândoi am demonstrat, şi că nu există nimic ostil în exterior, dacă s-ar înțelege mecanica creației în cadrul câmpului cuantic, atunci nimic din afara mea nu mă poate afecta vreodată. Nu ne dăm seamna ca asta este adevărata putere, care nu are nicio legătură cu acea listă interminabilă de tirani ce încearcă să-şi câştige puterea prin dominarea altora şi care numai putere nu se poate numi? Aceasta ar fi puterea adevărată! Şi acum suntem pe cale să ne-o recuperăm. Deci, dacă eu mi-aş orienta vizorul prin care privesc lumea, acea mică deschizătură a tancului prin care te uiți în afară, dacă l-aş putea întoarce şi să-mi mut atenția de la agitație, lipsuri, ghinioane, durere şi suferință, aş realiza că însăşi acea atenție a mea este cea care modelează câmpul cuantic care efectiv crează (o realitate – n.t.) pentru mine.

Am de gând să am atâta încredere în mine încât să fac o schimbare de 180° şi să spun că nu aşa vreau să privesc realitatea? Aş vrea s-o percep cu totul altfel? Starea fundamentală a Universului este abundența. Niciodată nu s-a înregistrat vreo lipsă în "câmpul cuantic". Aşa că odată ce înțelegem că noi creăm propria realitate din câmpul cuantic, putem avea tot ce ne dorim.

Singurele care se opun acestei înțelegeri sunt propriile noastre credințe limitative despre nesiguranțe, lipsuri, neajutorare. Mă întorc la învățăturile lui Iisus care spunea: "Atunci când vă rugați pentru ceva, să credeți că este deja al vostru şi aşa va fi!" (Marcu 11). Dar cum ne rugăm noi? Cum am fost învățați să ne rugăm? Cum am fost învățați să reacționăm la alte afirmații aşa-zis eretice precum: "Voi toți sunteți Dumnezei. Scripturile voastre o zic!"? Au vrut atunci să-l arunce de pe stânci pentru blasfemie. Oare aceşti "credincioşi" discipoli ai lui Iisus de azi – discipoli "declarați" – realizează cât de radical a fost Iisus? Au vrut să-l omoare pentru o afirmație!!! Şi când a zis: "Toate minunile pe care eu le fac, şi voi le puteți face şi mai mari decât acestea."? Auzim oare asta la sfânta liturghie? Nu, …nu. Auzim doar: "Eşti un păcătos mizerabil pentru că Iisus a suferit şi a murit pentru păcatele tale." Ceea ce, apropo, nu-i adevărat... că a suferit şi a murit pentru păcatele noastre, şi discuția asta o lăsăm pe "altă dată".Nu, Iisus n-a murit pentru păcatele noastre. El a realizat ceva mult mai măreț şi trebuie să acceptăm faptul că munca lui a fost deturnată înainte să-şi producă rezultatele.

Mesajul lui a fost răsturnat înainte să producă efecte! Şi apoi cei care au venit după El au spus: "Ooh, da, sigur, era destinat să se întâmple aşa. Trebuia să fie arestat, să fie dus în fața lui Irod Antipa şi a lui Pilat din Pont, era destinat să fie batjocorit să poarte coroana de spini, să fie condamnat să moară pe dealul Calvarului." Nu! Nu era deloc menit să se întâmple aşa! Chiar deloc! El ar fi intentionat să realizeze ceva mult mai important, ceva ce trebuie să dezvăluim (publicului n.t.), şi voi face aceasta cât de curând posibil într-un material scris sau video. Dar cei care au venit după Iisus au trebuit să susțină că totul este intenționat, că totul era predestinat, că el trebuia să sufere şi să moară pentru păcatele noastre. Nu este câtuşi de puțin adevărat! Nimeni nu poate suferi şi muri pentru păcatele tale, chiar dacă le-ai avea, aşa cum absolut nimeni nu poate mânca micul dejun în locul tău, sau cina sau prânzul. Nimeni altcineva nu poate mânca pentru tine! E ceva absolut personal.

Tot astfel, ceea ce Iisus a venit să ne învețe este inevitabil ceva personal. Dacă Iisus venea aici să sufere şi să moară pentru păcatele noastre până într-acolo încât să ne scape de răzbunarea unui Dumnezeu crud, ce spune asta despre Dumnezeu? L-ar desființa! Pentru că Dumnezeu ar fi un personaj vindicativ, pretențios, capricios, despotic, nevrotic şi nesigur. Cine ar vrea să creadă într-o asemenea ființă? Nu există o asemenea ființă! De ce ne târâm oare în propriile mizerii, adorând un idol fals, care nu face altceva decât să ne submineze puterea şi abilitățile şi să ne împiedice să ne împlinim destinul pentru care ne aflăm aici, destin despre care Iisus a venit să ne învețe?

De ce ne place să ne târâm? De ce ne atrage mocirlă? De ce suntem atraşi de lipsuri şi victimizare? Ne aflăm într-o iluzie de sărăcie şi de lipsa, în timp ce trăim într-un Univers al abundenței. Deci mergem pe drum în Kabul, Afganistan sau în Iraq şi haideți să ne schimbăm percepția de suferință, vinovăție, lipsuri şi negativitate cu una nouă, iar ulterior aceasta va materializa în realitatea noastră numai lucruri minunate! Deoarece nu există aşa ceva precum sărăcie, lipsă, neajutorare, victimizare în câmpul cuantic al Universului.

C.M.: -Mulțumesc! Te rog să ne faci un comentariu pe marginea acestui citat pe care l-am publicat de asemenea în cartea mea. Profesorul Stanislav Grof pe care îl citez, spune în lucrarea sa "Jocul cosmic", următoarele, citez: Luate literal şi judecate după criteriile diferitelor discipline ştiințifice, povestirile despre facerea lumii, originea omenirii, Imaculata Concepție, moartea şi renaşterea personajelor divine, ispitirea de către forțele demonice şi judecata celor morți aparțin domeniului basmelor sau al manualelor de psihiatrie."

Miceal Ledwith: -Profesorul Grof este foarte generos şi foarte amabil. Eu aş fi reformulat-o mult mai tranşant. Are perfectă dreptate! Această gamă bizară de credințe de care ne tot agățăm nu merită valorizate. Ele chiar țin de lumea basmelor, dar cel puțin basmele sunt înălțătoare ... sper. Dar s-ar regăsi mai firesc în cărțile de psihiatrie, e drept! … Care ar fi, în opinia mea, cel mai mare impediment fără să judec pe nimeni? Cea mai mare piedică este... că nouă ne e frică mai mult de puterea din noi decât de orice altceva.

C.M.: -Ar fi mai multe de spus. Cât timp mai avem? Avem 5 minute, 10 minute, o oră, trei ore…?

Miceal Ledwith: -10 minute?

C.M.: -Da, 10 minute?

Miceal Ledwith: -Bun. Cea mai mare frică a noastră este față de propria putere, şi nu față de lipsurile noastre, de sentimetul de vinovăție, față de frică, negativitatea şi neajutorarea noastră. Nu! De puterea din noi ne temem cel mai mult. Şi ştii de ce? Pentru că dacă am realiza câtă putere avem de fapt, n-am mai putea învinovăți pe nimeni vreodată. Cu 15 sau 18 ani în urmă, am propus să luăm în considerare 4 mari "boli" ale minții, cred că într-unul din DVD-urile mele. Sunt pe cale să produc încă 5 DVD-uri noi, la care am lucrat multă vreme, sper cât mai curând. Deci există 4 mari "boli" ale minții. Ştim că creierul nostru dictează câmpului "cuantic" ce gen de realitate vom experimenta. Aceasta a fost analogia mea cu privitul din turela tancului şi schimbarea "peisajului". Deci creierul e cel care controlează ce fel de lume experimentăm. E un fapt. Dar în spatele creierului este MINTEA; ea controlează ce face creierul. Mintea favorizează acțiunea Conştiinței asupra corpului fizic şi al creierului.

C.M.: -Mintea e şoferul,…cum spunea Bruce Lipton, mintea este şoferul care conduce maşina (corpul fizic).

Miceal Ledwith: -Da, evident, şoferul vehiculului e mintea. Şi în această minte, după părerea mea, avem 4 mari "boli". A doua dintre ele este tendința noastră de a învinovăți. Noi oamenii avem această preocupare, cea mai 'îndrăgită' dintre toate, să reproşăm, să dăm vina pe ceva sau cineva, să arătăm cu degetul: "Dacă nu era pentru ea / el...", "Dacă nu era pentru sistem...", "Dacă nu era pentru biserică...", "Dacă nu era pentru guvern...". Şi tot aşa la nesfârşit. Întotdeauna cineva din exterior mi se opune şi este vinovat pentru starea mea. Deci marea noastră frică este față de puterea pe care o avem. Pentru că ştim că dacă ne recunoaştem această putere, nu mai putem învinovăți pe nimeni şi nu mai putem avea această plăcere deosebită de a arăta cu degetul. Ziua în care înțelegem asta, oameni buni, este cea mai întunecată şi adâncă "noapte a sufletului". Dar este şi prima zi a eliberării noastre. Pentru că dacă ştiu că eu am creat această parte (a experienței mele), atunci pot la fel de bine să o anulez într-o clipită. Aceasta e marea noastră frică.

Când vom fi pregătiți să acceptăm acestea, vom fi capabili de minuni. Dar dacă vrem în continuare să fim îngrijiți, dacă vrem să ne imaginăm un mare "părinte" acolo sus în ceruri care să-l înlocuiască pe părintele iubitor pe care, dacă am fost norocoşi, l-am avut în copilăria noastră, dacă vrem să avem un părinte în ceruri care să schimbe şi să ajusteze lucrurile pentru noi... atunci ne întoarcem iar în scutece, din păcate. Ne întoarcem iar în scutece (şi o luăm de la început.-n.t.) Şi aceasta pentru că nu ne-am rezolvat problemele care sunt chiar în fața noastră şi am preferat să credem că (tot ceea ce ni se întâmplă – n.t.) sunt adversități, ghinioane, nenorociri.

Când de fapt sufletul este cel care ne aduce în cale toate aceste lucruri pe care trebuie să le rezolvăm şi să ne încheiem călătoria în acest plan al vieții. Suntem cu toții ființe divine. Alegerea ta are aceeaşi valoare ca şi alegerea mea. Ea depinde de tine. În filmul acela pe care l-am făcut acum câțiva ani intitulat "What the bleep do we know?" am făcut o afirmație care a stârnit cele mai multe reacții, şi anume că nu există aşa ceva precum "corect" sau "greşit". Îmi menține şi azi afirmația. Ceea ce oamenii nu au auzit acolo era ceea ce am spus ulterior. De ce nu există "corect" şi "greşit"? Pentru că ele impun un standard prea vag, prea lax pentru a ne evalua acțiunile.

Sunt oameni care fac averi prin specularea regulilor şi reglementărilor. Iar o minte îndrăzneață va găsi mereu excepții ca să nu respecte ceea ce e admis drept corect. În Univers legea supremă, care este o lege a fizicii, este legea cauzei şi a efectului. Este o lege inexorabilă, implacabilă. Ar trebui să fiu preocupat de ce e "corect" sau "greşit"? Aş spune să apăsăm butonul "ştergere", pentru că avem de-a face cu o întrebare din paradigma de gândire a Universului-hamburger. În loc de aceasta, ar trebui să revenim la realitate şi să reformulam întrebarea.

C.M.: -Care e diferența între o persoană religioasă şi una care practică religia?

Miceal Ledwith: -Câte ore spuneai că ai la dispoziție? … dar ca să-mi termin ideea, problema este că noțiunile de 'corect' şi 'greşit' sunt nişte standarde prea lejere. Criteriul suprem la care ar trebui să ne raportăm este legea inexorabilă a cauzei şi efectului. Aceasta e regulă în Univers, nu pedeapsa din iad sau răsplata din rai. Cu alte cuvinte, ceea ce eu emit față de ceva sau cineva, mi se va întoarce, ca urmare a legii cauzei şi efectului.

Deci dacă aş ajunge o persoană iluminată, atunci nu aş înşela pe nimeni nici măcar atât, pentru că aş şti că aceasta s-ar întoarce la mine amplificat iar eu va trebui să rezolv situația. O persoană cu adevărat iluminată se afla aşadar deasupra conceptelor de "corect" şi "greşit", pentru că ele sunt prea primitive ca standarde. Avem criterii mai exacte, iar acesta este şi răspunsul la întrebarea ta despre diferența dintre o persoană care practica religia şi cea care nu o practică.

Trebuie să spun că prefer un om religios care nu practică religia, pentru că cel puțin acesta s-a depărtat de matrița care l-a "format" şi are un orizont mai vast. Pe când practicanții religioşi sunt atât de consumați de propriile lipsuri, neajutorare şi negativitate, încât simt că dacă se agită în această succesiune interminabilă de porunci de la Dumnezeu, Iisus sau de la oricine se întâmplă să dețină "franciza" religioasă, la un anumit moment vor obține vreo "răsplată". Prea puține poți realiza cu un asemenea mod de gândire. Aceştia sunt genul de oameni care în situații extreme te vor ucide, pentru că vor crede că ei fac lucrarea lui Dumnezeu.

Tot ce pot să spun e că Dumnezeu să aibă milă de ei pentru ceea ce câmpul "cuantic" le va aduce ca efect. Dacă prefer un practicant religios sau un non-practicant? Cu siguranță prefer un non-practicant, pentru că acela este deschis unei viziuni mult mai largi referitoare la motivul pentru care noi ne aflăm în această lume. E chiar viziunea pe care Iisus a venit să ne-o împărtăşească, şi pe care cei care L-au urmat au întors-o complet pe dos iar cei care spun azi că-L urmează pretind că ar fi adevărul învățăturilor sale. Dacă Iisus ar fi mort s-ar răsuci în mormânt la vederea a ceea ce a ajuns mesajul tău.

Sper că vom avansa mai mult pe tărâmul cunoaşterii şi al perspectivelor, să punem lucrurile la locul cuvenit şi să-L vedem pe Iisus aşa cum a fost el cu adevărat – o lumină a lumii. El a spus asta şi aşa a fost şi este. N-o pot formula mai bine. Cum sunt versiunile despre El care circulă azi în religii? Ele sunt exact opuse. Îmi pare rău s-o spun.

C.M.: -Miceal, Îți mulțumesc foarte mult pentru această discuție minunată şi ne întâlnim data viitoare pentru partea a doua.

Miceal Ledwith: -Îți mulțumesc şi eu Cristian, le mulțumesc şi telespectatorilor care ne-au urmărit şi ne reîntâlnim data viitoare.